

ligheder, der have været fremsatte fra de to første Taleres Side. Det er jo ganske interessant, at den første Taler, det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) aabenbart ønskede, at Ministeriet havde stillet et Forslag meget nær det, der blev fremsat af Goos i Aaret 1900, thi i Goos' Forslag var der ikke Tale om Værgeraad, men om kommunale Raad, hvor Overøvrigheden skal vælge Formanden og de kommunale Raad de øvrige Medlemmer, og saa stod der udtrykkelig — det vil opfylde et Ønske fra det ærede Medlem for Kellerup — at der bør tages Hensyn til det Tilsyn, som der ude i Kommunerne er i Overensstemmelse med Lov af 1. Marts 1895 om Tilsyn med Plejebørn. Det synes, som om baade det ærede Medlem, der repræsenterer Flertallet, og det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokratiet, egentlig foretrækker den Goss'ske Ordning. Jeg maa nu sige, at for mit Vedkommende stiller det sig saaledes, at denne Ordning kunde have sine gode Sider, og bl. a. vilde Goos' Forslag fra 1900 være langt billigere end det nuværende, men jeg maa paa den anden Side sige, at hvis man vil gaa med til de store Udgifter, som blive en nødvendig Følge af de mange Værgeraad, her foreslaas, saa maa jeg anse Lovforslagets Ordning for at være den fyldigste. Som sagt, den er dyr, og i Norge har det jo vist sig, at den har været meget dyr. Det bliver jo en Masse Værgeraad, der efter Forslaget skal oprettes, et i hver Kommune udenfor København, og i København en Mængde; antagelig ville de vel mange Gange sjældent træde i Virksomhed, og det ligger væsentlig deri, at meget kan ordnes ved Hjælp af de bestaaende Foreninger, uden at Værgeraadene behøve at paakaldes, nemlig derved, at Forældrene frivillig aftræde Forældremagten til disse Foreninger; det sker jo oftere og vil maaske ske lettere i Fremtiden, naar man ved, at Vægning kan medføre Tvangsforanstaltninger.

Men at nu Politimesteren skal være født Formand og vel at mærke kan træffe vigtige Afgørelser — jeg skal blot nævne § 20, og en anden Paragraf kommer jeg til om lidt — vil neppe bidrage til at gøre Værgeraadene populære. Det kan være en Fejl, at det er saa — jeg og mange andre anse selvfølgelig Politiet for at være de gode Borgeres bedste Ven — men dette, at Politimesteren er Formand og kan optræde selvstændigt, vil sikkert, som Forholdene ere, bidrage til, at Værgeraadene miste noget af den Popularitet, de gerne

skulde have. Det er bekendt, at Forældrene nødig henvende sig til Politimesteren. At benytte ham har selvfølgelig den store Fordel, at Politimesteren som Jurist, ikke altid men i Reglen, er en Mand af lidt Vrøvl og for saa vidt kan skære hurtigere gennem en Sag end mange Lægmand, men ikke hurtigere end *alle* Lægmand. Dertil er at føje, at de fleste Politimestre allerede nu ere overlæssede med Arbejde, og naar Politimesteren skal være Formand i alle de Værgeraad, der findes i hans Jurisdiktion, saa kan det baade for ham og Værgeraadene være besværligt, da disse jo ikke kunne tage nogen som helst Beslutning, naar ikke Politimesteren som Formand er tilstede. En lignende Vanskelighed kan maaske ogsaa fremkomme med Hensyn til den Mand fra Amtsraadet, der er Medlem af alle Værgeraadene; han maatte nødig være borte, thi der er 7 i Værgeraadet og der skal være 5 til Stede, for at det skal være beslutningsdygtigt. I § 6, som netop handler om, naar det er beslutningsdygtigt, savner jeg en Bestemmelse om, at andre end Formanden skulle kunne indkalde Værgeraadet, ogsaa af Hensyn til den Myndighed, der efter § 15 er lagt i Formandens Haand. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor man ikke her er gaaet til den Ordning, der haves i Norge, nemlig at Værgeraadet selv vælger baade Formand og Næstformand. Her mangle nogle Bestemmelser med Hensyn til dette Punkt.

I § 7 er der Tale om de Dagpenge, som Medlemmerne af Værgeraadet skulle have, det er 6 Kr. Er Ministeriet nu ogsaa sikker paa, at det ikke gaar paa lignende Maade som i det kirkelige Udvalg, hvor vi ogsaa vedtog først at sætte i Loven, at de skulde have 6 Kr., men for nylig have maattet vedtage en Lov, ifølge hvilken de skulde have 10 Kr., og skulde vi snart til det i denne Sag ogsaa, var det saa ikke bedre straks at foretage Rettelsen?

Overværgeraadet, som har sit Sæde i København, skal bestaa af 3 Medlemmer, men det undrer mig, at Kultusministeriet i hele denne Sag er kommet til at spille en overmaade lille Rolle, og at Justitsministeriet derimod er gaaet saa stærkt frem. Jeg kommer om lidt tilbage dertil, naar jeg kommer til at omtale Børnehjemmene. Naar der er Tale om, at Straf skal ombyttes med Opdragelse, saa synes jeg, at det var nok saa rimeligt, at det var Kultusministeriet, der valgte Overinspektøren, og at saa de to Ministerier hver indsatte et Medlem til i Overværgeraadet.